

Mooier leven

Ik houd van bomen, en ik niet alleen. Uit de dagboekjes die Nijmegenaren in 2009 bijhielden bleek dat mensen voor een wandeling in de eigen buurt juist rustige en groene straten kiezen. Gebouwen staan, hoe mooi of lelijk ook, er altijd onveranderd bij, maar bomen bewegen, maken geluid en veranderen afhankelijk van de seizoenen. Hoe zou je zonder natuur weten in welke jaargetijde je leeft? Parkjes en bomen zorgen voor dynamiek in de stad. Maar behalve warme gevoelens, levert groen in de stad niet veel op voor de gemeente. In tijden van geldgebrek, en wanneer is dat er nou niet, is de verleiding dan ook groot om de grond waarop het groen staat te gelde te maken. Grond rendeert immers beter als er een gebouw op staat. Het zal niet verbazen dat omwonenden zich keren tegen zo'n achteruitgang en ze hebben opvallend vaak succes, met name in de al rijker met groen bedeelde buurten. Bij de minder mondigen gaat het mis.

Mijn ouders wonen, hoogbejaard als ze intussen zijn, in een serviceflat. Zij zijn slecht ter been en moeten het vooral hebben van het uitzicht op groen. Maar wat wil nu het geval? Ook de beheerders van het grote complex waarin mijn ouders wonen, zien de waarde van de grond. Daarom halen ze de bomen weg en bouwen er nog een complex bij en veran-

dert het groene uitzicht van mijn ouders drastisch. Van tachtigjarigen kun je niet verwachten dat ze in actie komen, en zeker niet tegen hun eigen huisbaas. Deze verdichting van de woonomgeving van hoogbejaarden gaat dus gewoon door, ook in andere steden. Dat je bij bejaardenwoningen nog beter na moet denken over het uitzicht, lijkt nog niet doorgedrongen.

Kinderen die opgroeien in een flat kampen met hetzelfde probleem. Zij hebben het groen niet nodig om naar te kijken, maar om in te spelen. Vooral in door beleidsmakers 'vergeten' stukjes groen, die spelen het fijnst. Maar ook hier geldt, het groen moet wel dichtbij huis zijn. Ook hun belangen moeten behartigd worden door ambtenaren en bestuurders die verder kijken.

Groen dichtbij maakt het leven mooier in alle levensfasen. Voor de groene wijken wordt al gevochten, nu nog een goede aanpak voor het recht op groen voor wie niet de barricaden op kan.

Marga Jacobs,
voorzitter van de vereniging Leefmilieu